



**HRVATSKI SABOR**

KLASA: 021-12/21-06/19

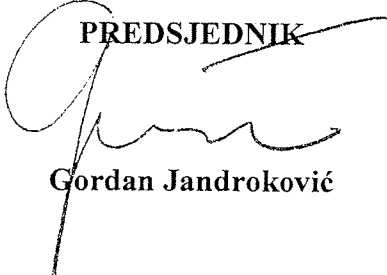
URBROJ: 65-21-02

Zagreb, 16. travnja 2021.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA  
HRVATSKOGA SABORA**

**ODBORU ZA USTAV, POSLOVNIK I POLITIČKI  
SUSTAV**

Na temelju članka 242. stavaka 3. i 6. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prigovor protiv stegovne mjere udaljenja sa sjednice Hrvatskoga sabora*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora, sukladno odredbama članka 242. stavcima 1., 2. i 3. Poslovnika, podnijela Dalija Orešković, zastupnica u Hrvatskome saboru, aktom od 16. travnja 2021. godine.

**PREDSJEDNIK**  
  
**Gordan Jandroković**



**HRVATSKI SABOR  
ZASTUPNICA DALIJA OREŠKOVIĆ**

Zagreb, 16. travnja 2021.

REPUBLIKA HRVATSKA  
65 - HRVATSKI SABOR  
ZAGREB, Trg Sv. Marka 2

Primijeno: 16-04-2021	
Klasifikacijski oznaka:	Ured. jed.
021-12/21-06/19	65/1
Uredbeni broj:	Ured. Voj.
6531-21-01	-

**PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA**

**Predmet: Prigovor protiv stegovne mjere udaljenja sa sjednice, na temelju čl. 242. Poslovnika Hrvatskoga Sabora (NN br. 81/13, 113/16, 69/17, 29/18, 53/20, 119/20 i 123/20)**

Poštovani,

Na temelju članka 242., stavaka 1., 2. i 3. Poslovnika Hrvatskoga sabora podnosim sljedeći:

**PRIGOVOR**

Dana 15. travnja 2021.g., na sjednici Hrvatskog sabora, pod trećom točkom dnevnog reda za taj dan, raspravljalo se o Prijedlogu odluke o imenovanju članova Nacionalnog vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj, povodom koje sam se prijavila za raspravu u ime Kluba zastupnika Centra i Glasa.

Tijekom rasprave, osvrnula sam se na izlaganje zastupnika Damira Bakića, koji je govorio neposredno prije mene, u ime Kluba zastupnika zeleno lijevog bloka, problematizirajući prvenstveno način na koji je matični Odbor za obrazovanje, znanost i kulturu proveo odabir kandidata koji se predlažu imenovati u Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj, između svih podnesenih i pristiglih kandidatura.

U okviru izlaganja, problematizirala sam očekivanja od članova koje bi Hrvatski sabor trebao izabrati, u kontekstu ovlasti Nacionalnog vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj, sukladno članku 6. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“ broj 123/03., 105/04., 174/04., 46/07., 63/11., 94/13., 139/13.)

Naime, na temelju navedene odredbe Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj ima 21. nadležnost, između ostalog, 1) raspravlja pitanja od važnosti za

znanstvenu djelatnost te predlaže i potiče donošenje mjera za njezino unaprjeđenje, 2) predlaže i potiče donošenje mjera ta unaprjeđenje visokog obrazovanja, 3.) daje suglasnost na uvjete Rektorskog zbora i Vijeća veleučilišta i visokih škola za stjecanje znanstveno nastavnih, umjetničko nastavnih i nastavnih zvanja, 11.) predlaže kriterije i odnose raspodjele proračunskih sredstava za znanstvenu djelatnost i visoko obrazovanje te tehnološki razvoj.

U izlaganju sam se pozvala na navedene ovlasti, s namjerom da u nastavku izlaganja ukažem na probleme hrvatskog sustava znanosti i visokog obrazovanja, u kontekstu i u okviru afera rektora Sveučilišta u Zagrebu Damira Borasa, kako bi istaknula koja bi bila očekivanja Kluba zastupnika Centra i Glasa od budućih članova Vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj, s obzirom na objektivne probleme, zadaće i izazove koje bi to tijelo, s obzirom na svoje zadaće, djelokrug rada i nadležnosti trebalo rješavati. Obrazloženje u kojem povezujem ovlasti Nacionalnog vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj, sa problemima koje bi to trebalo rješavati, od iznimne je važnosti i za raspravu o kandidatima koje je predložio matično radno tijelo Hrvatskog sabora, odnosno Odbor za obrazovanje, znanost i kulturu.

U trenutku kada sam spomenula afere aktualnog rektora Sveučilišta u Zagrebu, Damira Borasa, predsjedatelj Željko Reiner opomenuo me da se držim teme. Navedena opomena nije bila utemeljena, s obzirom da se moje isticanje problema koje bi budući članovi Nacionalnog vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj nikako ne može smatrati izlaženjem izvan okvira onoga o čemu se pod predmetnom točkom dnevnog reda trebalo i moglo raspravljati. Prva opomena koju mi je u tom trenutku izrekao predsjedavajući Željko Reiner, nije bila utemeljena, te predstavlja čistu zlouporabu položaju i ovlasti u predsjedavanju sjednicom. Prva opomena koja je izrečena predstavlja zapravo povredu članka 239. Poslovnika počinjenu od strane predsjedavala Željka Reintera, jer nisam govorila izvan teme, u smislu članka 238. alineje 1. Poslovnika Hrvatskog sabora.

U nastavku mog izlaganja, predsjedatelj Željko Reiner nastavio je s neosnovanim upadicama i ometanjem u nastavljanju izlaganja, pa me tako onemogućio i u obrazlaganju stajališta da se sve što govorim itekako nalazi u okviru teme pod točkom dnevnog reda za koju sam se prijavila za raspravljanje u ime Kluba zastupnika Centra i Glasa.

S obzirom da je prva opomena koju mi je izrekao predsjedavajući Željko Reiner bila neosnovana i neutemeljena, podjednako i druga izrečena opomena u smislu članka 240. Poslovnika predstavlja povredu i zloupotrebljavanje položaja predsjedanja sjednicom od strane Željka Reintera. Ističem kako takvo postupanje nije iznimka, te da se u obavljanju funkcije predsjedanja sjednicom, Željko Reiner učestalo neprimjereno ponaša, ometajući zastupnike u izlaganju, a osobit animozitet i netrpeljivost iskazuje upravo prema meni.

Kako ovaj prigovor podnosim u kontekstu izrečene stegovne mjere udaljenja sa sjednice u smislu članka 241. Poslovnika Hrvatskog sabora, osobito ističem da je prilikom njezinog izricanja došlo i do formalnopravnog propusta od strane predsjedatelja sjednicom Željka Reintera. Naime, sukladno stavku 2. navedenog članka, stegovna mjera udaljenja sa sjednice može se izreći za vrijeme trajanja rasprave i odlučivanja o jednoj ili više točaka dnevnog reda ili za dan kada mu je izrečena stegovna mjera udaljenja sa sjednice. U konkretnom slučaju, predsjedatelj Željko Reiner je propustio izjasniti se i izreći stegovnu mjeru koja bi zadovoljila formalne uvjete iz članka 241. stavka 2. Poslovnika Hrvatskog sabora. S obzirom da nije izričito rekao odnosi li se stegovna mjera udaljenja sa sjednice za vrijeme raspravljanja o jednoj točki

dnevnog reda, ili za dan kada je izrečena stegovna mjera, svako daljnje izricanja stegovne mjere u dvostrukom trajanju je bespredmetno. Dvostruko trajanje od neodređene i neprecizno izrečene prve mjere, čista je zlouporaba i izživljavanje od strane predsjedatelja, koji je potom dana 16. travnja 2021.g., naložio saborskoj straži da me fizički spriječi u ulasku u sabornicu.

Posebno ističem da se stegovna mjera udaljenja sa sjednice u smislu članka 241. Poslovnika Hrvatskog sabora, može izreći zastupniku kada on postupi protivno odredbama Poslovnika i svojim ponašanjem onemogućava rad Sabora. Tražim od Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav, kao i od svih zastupnika i zainteresiranih drugih radnih tijela Hrvatskog sabora, da na temelju snimke i fonograma rasprave, preispitaju i utvrde u čemu se to sastoji moje navodno onemogućavanje rada Hrvatskog sabora koje bi opravdavalo izricanje stegovne mjere udaljenja sa sjednice.

Člankom 242. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“ broj 81/13., 113/16., 69/17, 29/18, 53/20., 119/20. i 123/20.) propisano je da protiv stegovne mjere udaljenja sa sjednice Sabora zastupnik može podnijeti prigovor, u pisanom obliku, koji mora biti obrazložen, najkasnije u roku od 24 sata od izricanja stegovne mjere, kojeg potom predsjednik upućuje svim zastupnicima. Predsjedatelj pravovremeno podneseni prigovor unosi u dnevni red prvoga idućeg dana, ako je sjednica u tijeku, odnosno za prvu iduću sjednicu, a prethodno Odbor za Ustav, Poslovnik i politički sustav. Napominjem da je stegovna mjera udaljenja sa sjednice u dvostrukom trajanju izrečena oko 12,35 minuta, o čemu se preciznije može očitovati i nadležna stručna služba Hrvatskog sabora, za potrebe utvrđivanja pravovremenosti podnošenja ovog prigovora.

Slijedom svega navedenog, tražim od naslovnog tijela da postupi u skladu s odredbama Poslovnika te da u razmatranju ovog prigovora, vodi računa o realnom kontekstu i sadržaju svih rasprava koje iznose zastupnici u Hrvatskom saboru, kako se pogrešan zaključak o tome je li u ovom konkretnom slučaju dio izlaganja povodom kojeg je izrečena prva opomena, ne bi pretvorio u grubo, protuustavno ograničavanje slobode govora izabranog zastupnika u Hrvatskom saboru.

U Zagrebu, 16. travnja 2021.g.

Podnositeljica prigovora:

Dalija Orešković

